

facă să credă în reala prezință a lui Iisus-Christos, în Eucharistie; în necesitatea confesiunii și a penitenței; în severitatea justiției lui Dumnezeu; în eternitatea muncilor, și în alte multe necoprînse verități. În fine, pe uă lume așa de mândră pentru știința și luminele selle, trebuia s'o determine a crede făr' a vedea, și a adora făr' a coprinde cu mintea.

Î. Cum se opunea morala creștină la stabilirea creștinismului?

R. Prin extrema sa puritate și severitate. Așa dar, pe ómenii deprinși la tóte escesele, trebuia să'i determine ca să'si violeze natura, să se lipsescă de plăcerile simțurilor, să renunțe la tóte obiceiurile lor, să iubescă pe inimizii lor, să erte injuriile, să se róge pentru persecutoriilor lor, și să iubescă penitența: ast-felú este sublima morală a Evangheliei.

Î. Care erau obstacolele esterióre ce se opuneau la stabilirea creștinismului?

R. Elle veneau de la predicatorii acestei religiuni, de la timpulú predicațiunei lor, de la obiceiurile publice și private ale acestei epoce.

Î. Cine erau predicatorii Creștinismului?

R. Ereau nisce ómeni trași din celle mai de josú clase ale societății, fără miđilóce, fără talente, fără influință, duoi-spre-dece Judei săraci, remășița unei națiuni în genere meprisată.

Î. Pentru ce timpú, în epoca cândú se arată creștinismulú, erau unú obstacolú la stabilirea sa?

R. Pentru că atunci fiindú secululú lui Augustú, a-